

A lélek, az csodálatos. Olyan, mint egy különös gonddal megkomponált lágy zenemű. Érzékeny. Mégis, mégis gyönyörű. Megfoghatatlan, különleges és fantasztikus. Minden egyes érzés, hangulat, rezdülés egy-egy hangmotívum. És ebből áll össze a lélek, a tökéletes zenemű. Szerintem így a legegyszerűbb jellemezni az emberi lelket. Benne van minden: a fájdalmasan szép szomorúság, a pokoli kín, és az egekig repítő boldogság. Az életen végighúzódnak formálódik a lélek. Alakul. Csak rajtunk múlik, hogy szebb, tökéletesebb lesz-e, vagy csak eltorzul. A torzult léleknél nincs rosszabb. Akinek eltorzul a lelke, az már nem tud szívből örülni, mindenben a rosszat keresi, és az a legnagyobb élvezet számára, ha valami jót tönkretesz. Az ilyen emberek miatt néha mások lelke is eltorzul. És ez a legrosszabb az egészben. Nem elég, hogy az ő lelke már nem teljes, nem egész, másét is tönkretesz. Ez gyilkosság. Ugyanúgy kéne büntetni, mint az élet kioltását. Ha valaki eltorzít egy még ép, teljes lelket, az nem ugyanakkora –ha nem nagyobb- bűn, mint az emberi élet kioltása?

Ez a torzulás többféleképpen is kialakulhat. Általában a visszafojtott érzelmek (főleg a gyász, és a fájdalom), a kiközösítés, vagy valaminek (valakinek) a hiánya okozza. Ezek mind sebek. És a sebeket kezelni kell, akár lelki, akár testi sebek, mert ha nem kezeljük, akkor elfertőződnek. Aki már látott ilyet, az tudja, hogy az milyen csúnya, és akár a halált is jelentheti a fertőzés. A lélek esetébe is így van. Viszont az elfertőződött sebet is ki lehet még tisztítani, és bekötni, hogy meggyógyuljon. A lelki sebeket meg pláne. Ugyanis ha az fertőződik el, azt már sokkal nehezebb kitisztítani. De ki lehet, és így meggyógyul a lélek, a torzulásnak vége, és újra megszólalhat belőle a csodazene. Viszont az ilyen sebek gyógyulása sokkal több fájdalommal és könnyel jár, de kell. Szükséges. Sőt, muszáj. Mert a lelki halál sokkal rosszabb, mint a testi. Mert ha a lélek hal meg, akkor a gyönyörű hangkompozíció átmegy unalmas gépzenévé. Egyhangú és ismétlődő lesz. Ráadásul harsány. Az nagyon rossz. Szóval, ha bármilyen lelki sebed van (akár elvesztettél valakit, akár kiközösítettek, akár... mi), azt azonnal kezeld valakivel. Ez lehet egy jó barát, egy testvér, egy rokon, nem tudom. Akár pszichológus is lehet. Mert az nem ciki, ha foglalkozol a lelki egészségeddel. Ha meg valaki azt mondja, húzd orrba nyugodtan, de nem én mondtam. Mert a lélek igenis fontos, hiszen ettől vagyunk emberek. A tudomány már régóta kutatja, hogy mi az a lélek. Nem tudják, és szerintem ezt az egy titkot nem is tudják soha kideríteni, ugyanis Istennek ez egy sokkal hatalmasabb és csodálatosabb alkotása, mit az univerzum. De, persze, ez csak az én véleményem, és ha mondjuk húsz év múlva pontosan tudják már, hogy mi az a lélek, és hogyan működik, akkor elismerem, hogy tévedtem.

Emellett szerintem a lélekben vannak az érzések. Innen indulnak ki. De a gondolatok is itt vannak. Szóval a lélek a szív és az ész tökéletes összessége. És persze tökéletesen összehangolt, és kiegyensúlyozott. Még akkor is, ha néha a legdurvább végletekbe jutunk akár érzelmileg, akár logikailag. De így tökéletes. Ugyanis szükségünk van a szélsőségekre, hogy „középen” tudjunk maradni. Néha ki kell billenni a biztonságosból, a stabilból, hogy utána még stabilabbak legyünk. De az, hogy valaki folyamatosan valami szélsőségben van (pl. csak a logikájára hagyatkozik, és kizárja az érzéseit, ösztöneit, -vagy fordítva) az egyáltalán nem jó. Az időleges kibillenés a normális, hiszen attól leszünk erősebbek.

Igazából nem tudom, miért írok a lélekről. Csak jött a megérzés, hogy erről kell írnom, így nekiálltam, annak ellenére, hogy nem tudok túl sokat róla. Az az egy viszont biztos, hogy van. És az is, hogy az érzések, a gondolkodás és a tudat is ebben van, ebből fakad. Istennek is van lelke. A Szentlélek. Átala munkálkodik bennünk. Mindenki. Azokban is, akik letagadják a

létét. Vagy csalódtak Benne, mert történt velük valami, amit nem tudnak feldolgozni, vagy nagyon nehéz feldolgozniuk. Pedig ha engednék Istennek, hogy nyíltan, úgymond „legálisan” munkálkodjon bennük, akkor nekik is sokkal jobb lenne. El kéne fogadniuk, hogy szereti őket. Nagyon, nagyon, nagyon, nagyon. Csak úgy lehet valakinek teljesen teljes a lelke, ha megengedi Istennek, hogy segítsen neki. Addig lesz egy hiányérzete, amit nyilván sok mindennel próbál helyettesíteni. Pedig igazából Isten alapú hiány van bennük. Amint megengedik Istennek, hogy munkálkodjon a szívükben, azonnal megszűnik a hiány. A lélek teljesen egész lesz, és ez ad lehetőséget a boldogságra.